

Шуменска поща

ВЕСТНИКЪ ЗА КУЛТУРА, СТОПАНСТВО И ОБЩЕСТВЕНОСТ

УРЕЖДА КОМИТЕТЪ

Редакторъ: ДИМ. РАДЕВЪ

Редакция и администрация
Пл. „Царъ Борисъ“, тел. 140

ИЗЛИЗА:

СРЪДА И СЖБОТА

АБОНАМЕНТЪ:

ЗА ГОД. 80 ЛВ., 6 М. 50 ЛВ., 3 М., 30 ЛВ

ОБЯВЛЕНИЯ:

ТЪРГОВСКИ И ОФИЦИАЛНИ 2 ЛВ. СМ. КВ.

ГЛАДЪТЪ

Ние не сме Китайска провинция. Не само въ романа на Пърлз Бък съществува гладътъ като страшна, неопишуема напасть, но и въ действителностъ въ тази „благословена земя“ настъпватъ презъ 7 — 8 години гладни години. Преди нѣколко дни, малко забутано въ жлгитѣ на вестниците — съобщение разнесе по свѣта новината, че въ провинцията на срѣденъ Хопей населението яде вече кората на дърветата или земята отъ нивитѣ и мре. Нѣколко милиона хора, изоставени на тѣхната печална съдба, трѣбва бавно но сигурно да изгинатъ, защото наводненията миналата година сж разрушили 18,000 села и тѣхнитѣ реколти.

Цѣлото земно кълбо е покрито съ ниви. Храни има въ изобилие и може да се изпрати на това гладуващо население. Но днесъ е глуха свѣтовната съвѣсть. Нито може да бжде събудено човѣколюбието въ грабнатитѣ оржии народи, за да мислятъ за помощни акции.

Ние не сме Китайска провинция. Това е може би наше щастие, че не познаваме такъвъ гладъ. Срѣдъ тая сжщо така благословена земя има хора, които гладуватъ. Има бедни села и бедни градове, кждето мизерията е неопишимо страшна, кждето никой не познава ситостта, изобилието, добрата храна.

Това е едно позорно петно за нашето време и за всички насъ, които можемъ да се нахранимъ. Това е едно национално зло, което никой беднякъ самъ не може да отстрани и, което иска организиране на всички национални сили, за да бжде изтръгнато изъ земята ни.

Дългъ е на всички власти, на всички организации, на всички просвѣтени хора да помислятъ, да намѣрятъ начини и срѣдства, за да нѣма нито единъ българинъ, който да гладува. Да не се чака само на благотворителността, да не се създаватъ само помощни акции, които понѣкога унижаватъ, а да се създава поминѣкъ, работа, които да хранятъ безъ да развратяватъ, да подобряватъ безъ да убиватъ трудолюбието и безъ да обръщатъ свободния български гражданинъ на парий, които очаква милостиня.

Сититѣ никога не можемъ да видимъ. ако не пожелаемъ да надникнемъ въ схлупенитѣ хижи, въ крайнитѣ на градоветѣ, въ планинскитѣ села и колиби. Гладнитѣ трѣбва да се търсятъ, защото гладътъ убива дори смѣлостта имъ да заявятъ своята мизерия. И като се намѣрятъ трѣбва да се подкрепятъ така, че гладътъ трѣбва да бжде прокуденъ отъ тѣхъ за вѣчни времена.

АЛЕКСАНДЪРЪ М. ГЕРАСКОВЪ

СТАРИ И НОВИ ИДЕАЛИ

въ общественя и личенъ животъ,
въ морала, религията науката и
изкуството.

Нашиятъ съгражданинъ, г-нъ професоръ Андрей Стояновъ, на 1 май т. г., 19 часа, въ читалището „Арх. Михаилъ, върху горната тема изнесе твърде интересна сказка, която се изслуша съ дълбоко внимание отъ сериозната публика, макаръ и малко на брой.

„Човѣшкиятъ напредѣкъ, човѣшката култура, започна сказка, не е плодъ на слѣпти сили, а въ основата имъ лежи мечтата, блѣнитѣ, които водятъ къмъ дѣло.

Въ душата на автора се спотайватъ всички усилия. Примѣри много: религиозната търпимостъ, мечтата за религиозната свобода! робството — днешното разбиране и античното. Жената, нѣкога робиня и днешната еманципирана жена и пр.

Културата е въ зависимостъ отъ духовния и материаленъ факторъ.

Вѣковѣчно се спори кой е по-важенъ.

Идеали въ днешното време има много, но имъ липсва височина, дълбочина, многостранност. Идеалътъ, напимѣръ, за физическо възпитание. Стига се до престараване, до крайностъ и едва ли не се дохожда до мисълта, че спорта е най-важенъ и той трѣбва да стои въ центъра на нашето внимание.

Сжщото нѣщо се забелязва и въ областа на науката, изкуството, морала.

Техническитѣ постижения, удобствата, напимѣръ, не бива да ставатъ самоцель, както не бива да се надценява духовното.

Днешната култура е безъ съдържание и се проявява повече външно, декоративно.

Умствениятъ, индивидуалниятъ работникъ се затваря въ тѣсенъ кръгъ и често въ пакостна затвореностъ. Той затваря погледа си и не се интересува отъ жизнени въпроси — неджитѣ на общественя животъ му сж чужди.

Днешнитѣ училища даватъ знания, но не и истинска култура. Ученията на голѣмитѣ религии сж стѣснени. Наблюдаваме богословие, церемонии, но истинското, живото християнство го нѣма. Забравени сж неговитѣ идеали — единъ богъ, любовъ, обичъ къмъ ближния и пр.

Наричаме християнинъ онзи, който ходи на църква, пали свещи, но дѣлата му не гледаме. Днешната църква нѣма отношение къмъ войната. Въ политиката, независимо отъ формата на управление, често националното чувство стига до националенъ егоизъмъ, стѣснение, което дава лоши резултати.

Единството и сплотеностъ сж прекрасенъ лозунгъ, но често свободата като идеалъ сж нея се злоупотрѣблява. За истинската свобода се изисква школовка и подготовка. Властта напимѣръ, въ рѣцетѣ на единъ мждрецъ и въ рѣцетѣ на единъ узурпаторъ. Щастието като идеалъ води къмъ хедонизъмъ — удоволствието като единствена целъ въ живота.

Сладоститѣ сж примѣритѣ, които природата хвърля къмъ насъ, за да се издѣлжимъ къмъ нея.

Богатството въ просвѣтени рѣце е полезно, а инакъ то става вредно. Обичѣта добродетелта миролюбието и др. сж въ зависимостъ отъ фона, въ който тѣ се открояватъ.

Трѣбва да различаваме два вида добродетели — активни и пасивни. Последнитѣ сж безъ стойностъ, а първитѣ винаги търсятъ да се намѣрятъ въ живота и да бждатъ полезни. Първата и най-важна задача на всѣко изкуство е красотата, но последната не бива да бжде само външна, безъ съдържание която не задоволява душата.

Да се кланамъ на миналото само значи да ограничимъ човѣшкия напредѣкъ. Отъ миналото трѣбва да се взема само онова, което е полезно за днешното.

Сблѣскването на различнитѣ идеали създаватъ хаосъ, който е причина за голѣмата духовна и физическа инвалидност. Много справедливо лѣкарътъ Карлдилъ иска еднакво физически и духовно заразно болнитѣ да бждатъ ограничавани. Всички изброени несъответствия сж причина за съвременната лжекултурностъ, която води къмъ пакостни анти тези — бедни срѣщу богати; доволни срѣщу недоволни и пр., нѣмайки досегъ съ живота, който кипи. Да стоимъ съ помирение, равнодушие и търпимостъ къмъ

Подъ нашия поглед

Българската войска

На Гергьовденъ нашата войска ще празнува своя боенъ празникъ — празникътъ на храбростта. Въ тревожнитѣ времена, които виснатъ надъ всѣки народъ, тоя празникъ добива особенъ смисълъ.

Отново храбрата ни войска напомня, че тя е единствената ни гаранция за гарантиране нашата свобода и защита на отечеството.

Не веднажъ ясно и категорично бѣ декларирано отъ отговорни мѣста, че ние не желаемъ да нападаме, макаръ и да таимъ въ сърдцата си огорчения, но и надежда за справедливостъ, а

само ще защитаваме наши граници, щомъ нѣкой др да ги наруши.

И всѣки знае какъ нашия родлюбивъ народъ, щомъ с предизвиканъ, ще брани свѣтостта. Защото качествата войската ни сж известни всички. Тя е народна — и цери и войници сж излѣзли отъ народа. Затова е близка до го; затова сж еднакъвъ устн и началници и подчинени проявили своята храбростъ изплняване на дълга си.

Ние сме военолюбивъ народъ. Обичаме мира и желаемъ живѣемъ въ приятелство съ всички. Но и всѣки знае, че може нашата войска, която се наложи да защитаваме бодата си.

А войската ни днесъ е много по-подготвена и въоръжена отколкото презъ миналото. нея гори огньтъ за запазване националната ни цѣлостъ, за да народътъ върва въ утринния день. Съ тая вѣра то приветствува по случай ней голѣмъ празникъ.

КАКВО СТАВА ПО СВѢТА

Чембърлейнъ обяснява въ камарата на общинитѣ ход на военитѣ действия въ Норвегия.

Ако ние не постигнахме целта си, заявява Чембърлейнъ, не я постигнаха германцитѣ. Все пакъ, нѣмаме намѣрение да оставимъ Норвегия като второстепененъ фронтъ.

Една е, обаче, печалбата, че адмиралството е имало възможностъ да засили срѣдиземноморската флота.

Между Япония и Съединитѣ Щати се правятъ опити да се подобратъ отношенията имъ.

Египетъ въ тревога. И тамъ се взематъ бързи мѣрки за сигурността на страната, макаръ да се смѣта, че опасноститѣ да не сж предстоящи, ако и сериозни.

Войната въ Норвегия наближава своя край. Предполага се, че до иѣколко дни германцитѣ ще завладеятъ цѣлото норвежко крайбрежие. Англичанитѣ признаватъ, че не успѣха имъ въ Норвегия е страшенъ ударъ за престижа на съюзницитѣ които ужъ действаха съ най-усжвършенствувани оржия.

Срѣдиземно море предъ важни събития. Изглежда че съюзницитѣ искатъ тукъ да опитатъ своето щастие и да заличатъ отчасти лошото впечатление отъ неуспѣхавъ Норвегия.

Италия заявява, че щѣла да се противопостави на съюзническитѣ акции. Тя била достатъчно силна, за да посрѣщне какъвто и да е било външенъ натискъ и нищо не било въ състояние да смути фашистка Италия. По отношение спирамето на английския трафикъ презъ Средиземно море, мѣрка, която се взема за пръвъ пътъ въ историята на Англия. Новиятъ пътъ се удължава съ 10000 километра, отколкото презъ Срѣдиземно море.

Норвежкитѣ войски демобилизиратъ. Следъ като англичанитѣ напустили областта на Андалусиесъ, норвежкитѣ войски завършватъ своята акция. Съобщава се за нова мобилизация — младежи отъ 18 години.

Продава мѣ

Дворно мѣсто 256 кв. м.

до новата Дѣвическа

Гимназия

ул. „Н. Поповичъ“

Источно лице 13'5 м.

Справка: модистка

Жейна Т. Пискова

ателие

ул. „П. Делямъ“ № 1

ПЕЧАТНИЦА

„ЗОРА“ - Шуменъ

Експедициите към северния полюс спяхът на руските експедиции. Научната работа в Арктика.

Както е известно, съветските учени регистрираха голями успехи в многобройните си експедиции към северния полюс. Началото на тяхната работа се отнася към 1923 година, когато бях създадени първата съветска полярна обсерватория в Нова Зеландия.

В 1924 год. бях предприета

експедиция за остров Брангелъ.

където бяха оставени първите зимовници.

Почнаха хидрогическите работи в Баренцово море. Над ледовете на Карско море се появи първият самолет на летец Чухновски. Бях организирана и полярната станция на остров Бъляховски. Успехът на експедицията, която спаси участниците в полето на целелина „Италия“ се яви като мощен подтик за по-нататъшното разширяване изследванията на крайния север.

В 1929 год. бях създадена научно-изследователската станция в залива Тихий на земята на франц. Йосиф. В 1930 г. бях изследвана северо-източната част на Карско море.

В 1932 г. ледоразбивача „Сибиряков“ под ръководството на Шмидт премина за пръв път от запад на изток пред ледовити океан.

След това бях организирано главното управление.

на северния морски път.

До 1934 г. бях организирани 38 полярни станции. Паракорът „Литке“ извърши през 1932 г. похода от изток на запад по северния морски път. Същата година паракорът „Челюскин“ повтори пътя на „Сибиряков“. Работите по спасяването на челюскинците изиграха огромна роля за изследване възможностите на авиацията в Арктика.

В 1935 год.

се започна редовна експлоатация на северния морски път.

В 1936 г. вече плаваха в арктическите води 1960 кораба, при което 14 вършеха редовни рейси.

В организацията на Главното управление на Северния морски път днес работят над 32,000 души.

Работата в Арктика е станала професия на хиляди моряци, летци, радиотелеграфисти, хора на науката, агрономи, педагози, лекари.

Така упоритият човешки труд още веднаж победи суровата природа.

СЪДИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛ ПРИ ШУМЕНСКИЯ ОКОЛИЙСКИ СЪДЪ

Обявление № 1187/1939 год.

Подписаният Станчо Ангелов Съдия-Изпълнител при Шуменски — Околийски Съд, обявявам на интересующите се че съгласно чл. 807 и 824 от закона за гражданското съдопроизводство, 15 дни след публикуване настоящето в в-к „Шуменска поща“ до онова число на следния месец което съответствува на датата на отпечатването в канцеларията ми ще трае публичната продажба на следния недвижим имот принадлежащ на Аптула Мюджебов бивш жител на с. Макак, Шуменско респективно наследниците му: Рукие Аптулова Мюстеджебова — действаща за себе си и като майка и законна представителка на малолетните си деца: Сейфула и Зия Аптулови, Ремзи Аптулов и Идириз Махмудов — действащ като баща и законен представител на малолетните си деца: Анифе и Алисе Идиризови всички от село Макак, Шуменско а именно:

1). Две къщи находящи се в с. Макак, Шуменско съзастроено място от 60 кв. метра и оборъ съзастроено място от 32 кв. м. и дворно място от 2708 кв. м. при сжседи: Бекир Сарж Мехмедов, дере, улица и Величко шопа съ първоначална цена 8000 лева.

ИМОТА НЕ Е ИПОТЕКИРАНЪ.

Желающите да купят имота могат да се явят всеки присъствен ден и час в канцеларията ми да прегледат книгата и да наддават.

гр. Шумен, 1 май 1940 година

СЪДИЯ ИЗПЪЛНИТЕЛ: Ст. Иванов

СИНИЯ САЛОНЪ до магазин „Дъдо мразъ“ днес държи рекорд на електрическото къдрене и то специално на едри и естествени вълни. Фризирането става с масла, които не изменят естествения цвят на косата и къдренето става леко, приятно, абсолютно без всякаво запарване.

Майстори фризьори с дългогодишна практика изработват финни фризури.

Едно посещение е достатъчно да останете клиентка в приятно и елегантно обзаведен „СИНИЯ — САЛОНЪ“

Съдържател: СЛАВЧО БОЯДЖИЕВ

Колко е хубава тя

ЛИЛЪ ДАГОВЕРЪ
ВИКТОРЪ ЩАЛЪ
УФА-ФИЛМЪ

Четете

вестникъ

„Шуменска поща“

Предпролътъ

П. ГЕНОВЪ

Ето един млад, неукрепнал, но смъл и сърдцат поет, който обещава твърдо да бжда изразител на селяшките тежнени, на селяшката обич и стоманена въра.

Неговата лира не трепти безсилно, а звъни борчески с ритма на новото време и зове „новата, сърдечната човъчност“

Генов не лъе с перото си плавни мелодии за звездит, за самодивит и за ред други абстрактни същества. Той възпъва болките, теглата и „великата скръб“ на „бедния народ“, когото любе и тогава, когато страда и комуто се прети чавинаги на помощ: И когато скърби го налгнат, първо нас на помощ той зове!

Бодър, възторжен и предан син на селата — изнемогващи в оскъдица, той не мо-

же да ги остави и да тръгне да удовлетворява своите младенчески прищевки „защото за мен с ж с е л я ц и т брата и майка кръщелна — простими — земята“.

Неговата участ и жребий е да „сѣ правда, истина, човъчност!“ Скитайки се по селата той съзира далече, че в пурпър и злато „идат днит — слънчеви и пламени — идат нови и щастливи дни!“

„Въ влака“ — поета моли другарката си да тръгнат с пѣсен по селата и да будят братята си „за ден на мир и красота“.

В пѣсенята „Носталгия“ — чичо Димо не е можал да остане за дълго в Бразилия. Незнаен глас, гласът на жалбата го връща пак в село, където той подканя братята си

Тукъ ще ви разкажа

ПЕТРОЛЪТЪ ВЪ СССР

Както е известно, СССР е една от най-богатите страни с петрол. Всяка година се откриват нови петролни зори.

Баку, на брега на Каспийско море, е една от най-богатите области на петрол. Годишно там се произвежда над 21 милиона тона. Пондлинъ петролопроводъ, дълъг 850 км., тая скъпоценна ност се отвежда в Батум на брега на Черно море, откъдето се отправят нуждите на русит.

НАЙ ДЕБЕЛОТО ДЪРВО ВЪ БЪЛГАРИЯ

Малцина знаят, че то е в Омортагско, в Царевене. Изчисляват, че е на възраст 1,000 години. Това е едно огромно дърво (от него се носе името си), който е толкова дебел, че въ храмата му могат да се поберат стотици фойтонъ с конет.

Миналия месец, обаче, една голяма буря, дървото било съборено. От него са получени 50 кубика дърва.

НОВИТЕ АНГЛИЙСКИ САМОЛЕТ

Новите английски самолети „Хокер харикенъ“ могат да развиват бързина до 565 км. в час. Въоръжени с картечници. Не ше и думата в настоящата война ще дадат изработени и по-бързи самолети от английските.

—Нѣма вече време да покръмитъ тукъ. Че тукъ пролѣтъ. Да подемамъ вече селяшки трудъ.

Ние се надѣваме, че който така горещо обича цитъ, ще стане единъ вѣсенъ, борчески и бодъръ поетъ.

Вѣрваме, че неговитъ вѣ (макаръ и за сега мѣсто пролѣтни води), въ време ще загърмятъ, като потоци и ще заличатъ гнило и ненужно.

Пѣтя по, който е трѣ Геновъ е пролѣтенъ янъ съ минзухари, съ сѣ жетвари и сѣ орачи. Те го изведе на свѣтлостъ пристанъ,

Вѣрви ли поета до край по тоя пѣтъ, не ше го никога най-печалната писанъ — творческо

Никола Зид

Литературна страница

 №
23

БИВШИ ПИСАТЕЛИ

Не знам дали другаде ги има, но у нас тй сж твърдо. Някога сж били активни литературни работници и сж участие въ книжовния ни живот, писали сж ве, разкази, статии, издавали сж книги. И след като спечелили име на писатели, изведнаж сж престанали да пишат. Това, което сж създали някога, като че ли е изгубено въ тяхното вдъхновение и е изтискало дарбата им. Сега се мждрят въ списъците на писателският сдружение и много често биват цитирани от приятелите — в списания и вестници. Тй имат вече „име“, затова ги дават за излизане да продължават литературната дейност. Още по-вече, когато се говори за българска литература, обичат да цитират и да изтъкват точно бивши писатели. Може би това е, освен резултатът от отношенията, още и акт на признателност за това, което бившите писатели сж все едно мъртви души, няма да затъмнят никого...

О както и да е, тй сжществуват, макар и да сж и всякаква връзка съ своето призвание. Тях често ги дават, до като активните зидари на съвременната литература сж отминавани съ неприязнь и пренебрежение. Тй писатели продължават да се тачат като „свободни представители“ на книжовната ни, а строителите на снъка от нашите любезни критици които дават, че нашата литература трябва да се върти около тях. И съ тая надежда раздават благоволение, уверено в своята непогрешимост и всякога сж готови да припишат качества на бившите писатели, които тй не приписват.

Каква поглежда „официалната“ ни критика към тия звезди трубадури, но какво отношение имат читателите. По тях и към активните — млади и стари български писатели? Ето един въпрос, който отговор не ще да даде за тия бивши писатели.

П. Ст.

Горкият автор

Въ Цариград се съ актьор. Една за театър и драми е свамъ въ думите на него сж убедението, че йто е, умен, даровит. Нишанство на малоценност ратъ е. Няма и скром- СТИГНАХМЕ въ разговора, до постановката на държавна пиеса, автора не го познавамъ. И научихъ го, големо изумление, че по който я гледахъ въ МОЛЕТ, бил коренно промъ- самият режисьор. Моятъ мога каз: „А той си мисли до сега, че той а на това, което играе думи.“

Синихъ този разговор и б-б-б. Всякога сжмъ жин- мисълта, че режисьор- же да промъни нщо на пиеса, но де следва, че авторътъ изчезва гма право на авторство което е останало отъ му — ми се видъ и и несправедливо.

Едно вече не се чудихъ, чуда и днесъ, когато ирилъ Христовъ така реагира за промънитъ вия „Изобретател“.

Тй артисти — режисьор- мбли хора. Режатъ съ ческия нож и кърпятъ шитъ на театралната

Това което се полу- смътатъ вече за свое съжаление шепнатъ: тй автор! Той си въ- че играемъ неговата И си иматъ цъла фило- то тая въпросъ: „Драма- цената. Затова пишатъ и. Само ние можемъ го сжмъ въ работитъ имъ тежнатостъ и смисълъ и а писателскиятъ годни за по- на сцената.“

Знае фалшива несъстоятел-

на теория. „Техниката вмъсто да се яви на помощ, за да направи възможно всъко хрумване на автора, тръбва отъ слуга да стане господар и да осакати пиесата, за да стане сценично годна“. Ако пиесата има много действащи лица махатъ десетъ, за да олекне. Ако е съ много действия, махатъ едно или две и свързватъ останалите съ били конци. Ако ли пък сж малко — раздробяватъ ги, за да станатъ повече — отъ много глава не боли. Авторътъ употребилъ своя стилъ на изказване, а тй вмъкватъ цъли реплики, които сж въ дисхармония съ неговата речъ. Ако въ пиесата нма патриотарски излияния, поставятъ на нъкои мста за „да се отговорело на духа на времето“. И т. н. и т. н. може да се продължи още.

„Горкият автор“ гледа и се чуди какво да прави. Да каже не, нма да играятъ пиесата. Па махне ръка и си отива. А следъ представлението и самт той почва да върва че тй както се играе пиесата му е може би по-хубаво, нали поне името му не е изхвърлено!

Горкият драматически автор!

Ал. М. Герасковъ

Всичко, което се отнася за литературната страница пращайте на адресъ

Петъръ Стжповъ

Търговище

Поетъ и вдъхновение.

Съвсемъ не съмъ съгласенъ съ всички ония, които смътатъ, че поетътъ не е отъ този миръ, че той е пратеникъ отъ небето, слъзалъ всрѣдъ хората, за да имъ съобщи Божието откровение.

Емоционалниятъ свѣтъ, който е тй характеренъ за поета, е сжщо тй белегъ и на всъки нормаленъ човѣкъ, само че у първия той е несравнено по-силенъ, богатъ и изтъненъ.

Разликата между чувствата на поета и обикновения човѣкъ, е само качествена. Поетътъ е надаренъ съ по-голяма възприемчивостъ, чувствителностъ и фантазия отъ срѣдния типъ човѣкъ, но това съвсемъ не ни дава право да го считаме едва ли не за божество.

Поетътъ въ най-добриятъ случай е единъ по висшъ типъ човѣкъ и нищо по-вече.

Отъ друга страна, обаче, за всъка работа па била тя и най-прозаична, се иска настроение. Отъ опитъ знаемъ, че понѣкога не ни се работи нищо. Чувствуваме сърдцето си безъ всякаво желание и предпочитаме дори да останемъ гладни отколкото да положимъ усилия за да се нахранимъ.

Ако за всъка работа е необходимо настроение то толкова по-вече нужно е за поетическата дейностъ, което е висша дейностъ. защото сърѣдочава всичките ни духовни сили.

Гръшатъ всички, които въ изкуството разчитатъ само на вдъхновението свше, защото великите художествени произведения сж плодъ не само на талантъ, но още по-вече на примърно трудолюбие, но не сж прави и онѣзи, които мислятъ, че поетътъ може да работи винаги, че настроението не е отъ значение за него, че той може да се обърне на занятията.

Дветъ иратни възгледи се отразяватъ пакостно върху литературата: първиятъ води къмъ ленностъ, а вториятъ къмъ опощаване на изкуството. Човѣкътъ на изкуството тръбва да рѣхбере, че за него сж еднакво нужни вдъхновение и упоритъ трудъ.

Поетътъ не тръбва да улавя перото, когато не чувствува никакво желание за това, защото безчислените словореди, въ които не пламти нито искрица животъ, сж резултатъ, и лесно, на това безразборно и безъ вдъхновение писане.

Вдъхновениятъ пѣвецъ не търси думитъ, ритъма и римата. Тй сами идватъ непринудено на езика му и се изливатъ на книгата. Който иска да трогне другитъ, самъ тръбва да бжде развълнуванъ. Само плачътъ надъ истински мъртави е заразителенъ, но не и този надъ въображаеми такива.

Ала поетътъ не тръбва да забравя и това, че дарбата се развива и обработва чрезъ непрекъснатъ трудъ. Той тръбва да се учи отъ майсторитъ на стиха, отъ живота и отъ природата.

Поетътъ тръбва да пише при настроение, но винаги той тръбва да работи върху себе си, да се усъвършенствува и развива.

Вдъхновениятъ и гениаленъ писателъ Толстой е преработвалъ и преписвалъ огромното си творение Война и Миръ нколко пжти, а Флоберъ е обработвалъ една единствена фраза по цъль часъ.

Красивитъ цвѣтъ на изкуството сж изтъкани отъ вдъхновение и грижлива обработка.

Селски синъ

Градътъ не ме посрѣтна съ нѣжна, съ топла радостъ,
Градътъ не ме дари съ пламнали копнежи.
Останахъ самъ, останахъ самъ сега да страдамъ
И да жадувамъ утринната селска свѣжестъ.

Една жена по улицитъ градски срѣцнахъ,
(Но тя уви, сега отъ менъ е тй далече)
Която ме обичаше, и съ кръвъ горѣща
Въ жилитъ, ме чакаше тя всяка вечеръ.

Но утрото на моя день бѣ помрачено
И вписа грѣхъ въ душата ми — ранена птичка.
Не бѣ отсждено въ града да дира щастие
И съ твърда мощъ погребяхъ съ жестокостъ всички.

Макаръ градътъ да е гробаръ и страшенъ хищникъ,
Макаръ и хората му да сж чужди и студени,
Сърдцето ми е чисто и се кжне въвъ въздишки
По участъта на мойтъ брягъ уморени.

Селяшки синъ, въ димѣщитъ бразди отрасълъ,
Влече ме нѣкаква магическа стихия,
Кжде за първи пжтъ вкусихъ бѣла радостъ
И нихъ отъ кжрската бунтовнишка ракия.

Нали съмъ синъ на трудовия къръ просторенъ,
Затуй съмъ гордъ и младъ и пѣленъ съмъ съ копнежи.
Ще трѣгна азъ натамъ, къмъ мойтъ бедни хора
И тамъ въ бранъ съ кръвта си пжтъ ще набѣлежи.

СЕРГЕЙ НИВЯНИНЪ

Работникъ

на Куцианъ

Щомъ синята вечеръ порѣси
паважътъ съ ябълковъ здрачъ,
ти трѣгвашъ съсъ погледъ навжсенъ
Изъ сивия камененъ градъ.

Гранитнитъ пазви изстиватъ —
ти ставашъ по-топълъ въ нощта
и чувствашъ какъ въ твоитъ жили
се плиска тревожно кръвта;

Какъ още въ ушитъ ти пѣшкатъ
фабричнитъ мазни гърла,
какъ съ каменни стѣпки пристѣпя
следъ тебе тревожно нощта.

Щомъ синята вечеръ порѣси
паважитъ съ ябълковъ здрачъ,
ти трѣгвашъ съсъ погледъ навжсенъ
изъ сивия камененъ градъ.

С. Карабейчовъ

КУЛТУРНИ НОВИНИ

 КОНГРЕСЪ НА ПИСАТЕЛИТЪ ОТЪ
ПРОВИНЦИЯТА

На 5 май т. г. въ Пловдивъ ще се състои VI-то годишно събрание (конгресъ) на съюза на писателитъ отъ провинцията. Ще се открие сутринта въ салона на пѣвческото д-во „Дановъ хѣлмъ“. Поканени сж да участвуватъ всички писатели отъ провинцията — членове и нечленове на съюза.

ПРАЗНИКЪТЪ НА КНИГАТА

Почти въ цѣлата страна се отпразднува „Седмичната на българската книга“. Много писатели отъ София и провинцията четеха свои произведения въ градове и села. Казахъ се хубави слова за значението и необходимостта отъ българската книга. Написаха се множество статии. Уредиха се хубави изложби на български книги. Нѣкъде се издадоха специални вестници, посвѣтени на книгата, както напр. въ София извѣзе „Родна книга“ а въ Търговище — в. „Напредѣкъ“, като приложение на в. „Полемъ“.

Писателитъ отъ провинцията

Утре, 5 т. м. въ гр. Пловдивъ ще се състои годишното събрание (конгресъ) на писателитъ отъ провинцията. Презъ шестъ години, презъ 1934 год., въ Търново бѣ основанъ тѣхния съюзъ. Въ скоро време той обедини около 80 писатели, живущи въ провинцията. Това бѣха предимно млади хора, които нѣмаха задъ себе си още големо литературно дѣло, но бѣха едни отъ най-активнитъ литературни работници у насъ. Тй трѣбваше да се обединятъ за да сплотятъ силитъ си противъ лошитъ условия, които избилствуватъ въ провинцията за писателитъ. Тукъ тй сж от-

кжнати отъ центъра — столицата. Осамотени, ненавърдени, безъ литературни връзки, безъ свои печатни органи, безъ издатели и безъ популярностъ, тй почнаха борба за завладяване на литературенъ теренъ. И имаха голѣми успѣхъ. Проявиха се много даровити писатели които често превъзхождатъ оградениятъ съ внимание и добри условия свои софийски събратя.

И днесъ въ провинцията работятъ мнозина, макаръ и да нѣматъ голѣми възможности за проява. Тия, които носятъ въ себе си огъня на творчество, не ще угаснатъ и при най-лошитъ условия. Тй ще намѣрятъ сили да изкочатъ надъ нерадостната действителностъ и да влѣятъ усилията си за разцѣфване на литературното дѣло въ провинцията.

И ще докажатъ, че българската литература може да се кове еднакво въ София и провинцията и, за да станешъ писателъ, не е необходимо непременно да живѣешъ въ столицата...

П. Ст.

Поетътъ трѣбва да бжде вдъхновенъ като славея, когато излива въ ранни зори любовнитъ си възторзи, и трудолюбивъ като пчелата!

Само тй творенията му ще бждатъ сочни по мисълъ и чувство като налѣни съ медъ пролѣтни пити.

Христо Бояджиевъ

шуменска поща

Вестникъ за култура, стопанство и общественостъ

Нашата радиослужба

Днесъ въ 15 и 30 м. стана тегленето печалбитъ отъ четвъртия месеченъ дѣлъ на Българската Държавна Лотария.

Всички билети отъ всички серии, които завършватъ съ цифрата 5 печелятъ по 200 лева.

Всички билети отъ всички серии, които завършватъ съ цифрата 650, печ. по 1000 лв.

Всички билети отъ всички серии, които завършватъ съ цифрата 575 печелятъ по 2000 лева.

Билети подъ №-ра 6102; 4278; 3677; 8604; 6399 отъ всички серии печелятъ по 10,000 лв.

Билетъ № 6538 сер. С печели уравнилната печ. 19000 лева.

Билети подъ № № 8128 отъ сер. Ф; 6081 серия Т; 3344 серия; М 7888 серия Л; 6740 сер. М; 6905 серия П; 6212 сер. М; 0626 сер. П; 7537 серия П; 9618 М; 4736 сер. Т; 1533 сер. С; 3737 серия Т; 1736 сер. Л; 5583 серия Л; 3987 серия Л; 3928 серия Р; 8030 серия У; 6965 Р; 8611 серия О; 5708 серия Ф. 0095 серия М; 1235 серия Р; 2403 серия С; 1385 серия Т; 8075 серия М; 8001 серия О; 1864 серия Н; 5958 серия П; 7416 серия У; 8439 серия Н; 8042 серия Ф; 5183 серия С; 9485 серия У; 0292 серия Л; 0086 серия П; 0113 серия Л; 7946 серия Л; 4487 серия О; 8622 серия Ф; 6693 серия Ф; 0292 серия Н; 0808 серия С; и 0365 серия У; печелятъ по 20,000 лв.

Билетъ № 6685 серия Л: печели 30,000 лв, Билетъ № 6424 серия О: печели 40,000 лева. Бил. № 7358 серия П; печ. 50,000 лв. **100,000 лева** печели: 8545 серия Р;

Всички билети съ същитъ номера печ. утешителни 1,000 лева

Билетъ № 5266 сер. ф печ. 1,000,000 лв. и

Билетъ № 7798 сер. Т печ. 1,000,000 лева.

Всички билети съ същитъ номера отъ всички серии печелятъ по 4,000 лева.

ХУДОЖЕСТВЕНИ

Мебели

всички видове отъ
разни Европейски
фурнири и материали

ТЪРСЕТЕ И ПОРЖИВАЙТЕ ПРИ

Антонъ Чолаковъ

художникъ, резбаръ и тапицеръ

Шуменски гарнизонъ

Обявление № 1098

Обявява се на интересующитъ се, че на 10 май т. г. въ 10 ч. въ тържната зала на Шуменското Областно Данъчно Управление, ще се водятъ преговори по доброволно съгласие за отдаване на предприемачъ доставката на хранителни припаси за нуждитъ на частитъ отъ Шуменския Гарнизонъ, както следва:

1. Фасулъ на приблизителна стойностъ 50000 лв. Залогъ за правоучастие въ спазаряването 10 на сто отъ приблизителната стойностъ на доставката въ банково удостоверение.

Допускатъ се въ спазаряването конкуренти, които иматъ правото на такива.

Доставката е недѣлима.

Всички разноски за публикация, гербъ и данъци сж за смѣтка на доставчика,

Тържнитъ книжа могатъ да се видятъ въ щабъ на гарнизона, а въ деня на спазаряването въ Данъчното управление.

гр. Шуменъ, 2 май 1940 год.

ОТЪ ГАРНИЗОНА

ХРОНИКА

На 14 и 15 май въ св. Рилска Обитель ще се състои събора на Пр. Христ. Бр-ва въ България. Главната Дирекция на Б. Д. Ж. е разрешила по този случай пътуване съ 75%⁰ намаление. Желаящитъ да посетятъ събора и св. Рилска обитель най-късно до 7 май да се отнесатъ до ръководителя на Пр. Хр. Бр-во „Вѣра, Надежда и Любовь“ при храма „св. Три Светители“.

Въ връзка съ обявление № 728 на Министерството на войната—Ветеринарно ремонтна служба, публикувано въ Д. в. бр. 95 н. г., отъ 7. V. т. г. назначената комисия ще пристъпи къмъ закупуването на коне за нуждитъ на частитъ.

Комисията ще заседава въ градъ Търговище презъ времетраенето на панаира, а презъ другитъ дни въ гр. Шуменъ.

Желаящитъ стопани имащи коне отговарящи на условията, могатъ да ги представятъ за прегледъ отъ комисията на панаира въ гр. Търговище, а следъ приключването на сжция — въ Шуменъ.

Музикалното дружество „ДОБРИ П. ВОЙНИКОВЪ“, устройва на 5 май, недѣля 10³/₄ часа сутринтъ въ салона на читалище „Архангелъ Михаилъ“ голѣмъ класически концертъ — Хайдн-Моцартъ съ програма въ 3 части, участвува дружествения камеренъ оркестъръ подъ ръководството на: г. г. Велико Дюкмеджиевъ. Борисъ Ибришимовъ и Стоянъ Вучковъ. На пияното подпредседателката на дружеството г-жа Паула Д-ръ Жекова. Солисти: г. Стоянъ Вучковъ и Здравко Стояновъ, която ще изпълни арии изъ опери „Донъ Жуанъ“ и „Вълшебната флейта“. Този класически концертъ е първи по рода си въ нашия градъ и върваме че и този път, шуменското гражданство и учаща младежъ ще посети масово концерта. Цени народни: 5, 10 и 15 левва.

Статията „Великденъ преди осемдесетъ години“ печатана въ миналия брой на вестника ни е отъ нашия добъръ сътрудникъ г. Мл. Даскаловъ.

Граждани! Пазете се отъ шпиони и провокатори. Не вѣрвайте на слухове. Пазете родината!

Най-голѣмата морска битка

въ историята на народитъ

Герм. и англич. въ 1916 год. премѣриха силитъ си.

Презъ нощта на 31 май 1916 година между английската и германската военни флоти при Скагеракъ и Категатъ е станала голѣма морска битка. Участвували сж почти цѣлитъ военни флоти на тѣзи две велики сили. Битката е започнала къмъ 8 часа вечерта и съ прекъсвания е продължила до 3 часа сутринтъ на 1 юний 1916 година. За две седмици морскитъ бани на Дания сж били затворени, до като се очисти водата отъ изнесенитъ на крайбрежието трупове на английски и германски матрози. Споредъ собственикъ признания на адмиралъ Желикое — водачъ на английската „Велика флота.“ той е отбѣгналъ битката да продължи още по-късно презъ нощта, поради остарѣлия типъ

съ съкрушено отъ скръбъ на роднини и познати, че многообична и баба

Марийка Ив. Ра

80 годишна

родомъ отъ с. Дидичъ (Касапляръ), Шуменска

се помина на 1 май вечерта, като ни да скърбимъ.

Вѣчна ѝ паметъ!

Опѣлото ѝ се извърши на 2 май обѣдъ въ църквата „Св. Възнесение“

ОПЕЧАЛЕНИ: синѣ

Райна и Стефана, снахи

зетьове: Иванъ и Тони.

Цвѣтанка, Михаилъ, Янка

Геновева и Иванчо.

На 8 май за втори и последенъ пътъ ще се открие въ града ни 45 дневенъ готваро-сладкарски курсъ подъ вещото ръководство на учителя Ник. Караджовъ, завършилъ съ отличие по кулинарното изкуство въ Русия и Франция.

Сведения и записване въ чит. „Напредкъ“ при храма „Св. Три светители“.

Шуменската инспекция на труда и о. о. съобщава на всички интересувачи, че презъ настоящата **1940 год.** нѣма да се изпращатъ никакви работници въ чужбина на работа.

Забравенъ е недѣля на 21 априлъ т. г. 1 фотографически триножникъ на 4 м. предъ военнитъ колонии. Да се представи въ редакцията срещу възнаграждение.

Печатница „30“

Единствена въ гр.

собственика на

взема активно

съ собствения си

Търговци, книгоиздатели и шефове на учреждения подкрепете единъ честнотрудящъ се собственикъ.

ски морски едн
тонажъ и загив
чани; потопени
30 съ 61,000 т
3,000 гермински
цери. Пленени
души.

Английската
ляла 4,600 теж
които 1,240 гра
38, а отъ всич
нати 2 процент
напълно целѣта
сж изстреляли
отъ които най-в
сж тия отъ 30
тиметра, 3 и
сж олучили на
Англичанитъ
торпеда—петъ
та си, герман
109 торпеда—
та си.

За първи пътъ
глия сжществу
телска ней вое
да окаже сполу
ва на английски

Потопени сж били 37 англий-